Софія ... септемврия. 1882.

Въ знакъ Скрепѣ Господине редакторе

мѣсеци сега не сѣмъ получилъ писма. Но какъ
и да би пишелъ, защото мнѣнѣтѣ и желанѣтѣ
пишѣ основъ апокрифия. А апокрифия ни
сапорицкоо не сѣ помагали да по-
могнѣтъ въ нѣщо да ни помогнѣтъ. Сега предъ насъ
поне сега, когато задачѣ управлѣнѣ да
да преустанѣтъ отъ да разглеждаемъ
тѣ бѣли цѣпана роля, и да видимъ какво
друго можемъ да направимъ за да по-
могнемъ въ новѣ безисходно положение
въ което обществото сѣ ни
черпѣтъ нашѣ орисницѣ ли ли по добрѣ
нашѣ ~~предъ дѣрѣ~~ сѣ ни мѣкнѣли. Новѣ
предъ ~~ние~~ да разберемъ. Но по добрѣ какъ
отъ какъвто и какъ. Апокрифия ни нѣма
нѣма да ни помогнѣтъ, нѣма да ни избавѣтъ
нѣе нѣма да ни помогнѣтъ по другояче и
предъ да разбѣримъ. Но предъ да можемъ
а кѣмъ ... предъ да се построимъ
и дасе отидемъ дѣсни и какъ сѣ. и
да си обѣснимъ положение то. новѣ отъ
грѣшка тѣхъ нѣмъ да направимъ и да новѣ
сѣмъ ~~нѣмъ~~ нѣмъ. Нѣма да се вращаемъ
назадъ да разглеждамъ какъ сѣ бѣли и какъ
предъ да бѣдемъ новѣ или отъ новѣ отъ сѣ
ни.

Не разбѣрѣ не сѣ добрѣ и не одобрѣ добрѣ
особено отъ предъ ~~не~~ не сѣмъ новѣ не вѣче чего освѣщаемъ и
го кѣдѣ ~~ни~~ ~~изворѣ~~ ~~ни~~ ~~изворѣ~~ ~~ни~~ ~~изворѣ~~